

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1512/2025
12.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубица Филиповић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Мирко Мацановић, адвокат из ..., ради измене одлуке о вршењу родитељског права, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 284/24 од 29.05.2024. године, у седници одржаној 12.02.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 284/24 од 29.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П2 92/21 од 15.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се измени одлука утврђена правноснажном пресудом Основног суда у Сремској Митровици П2 453/15 од 17.06.2016. године и да се мал. ВВ рођена ...2014. године повери тужиоцу као оцу на самостално чување и васпитање и да се обавезе тужена да на име свог доприноса за издржавање малолетне ћерке плаћа 10.000,00 динара месечно сваког 01. у месецу и од 25.03.2021. године као дана подношења тужбе, да странке споразумно реше одржавање личних односа тужене и малолетне ВВ и да се обавезе тужена да сноси трошкове спора. Одбијен је евентуални захтев тужиоца којим је тражио да се лични контакт између тужиоца и малолетне ВВ одвија сваки други викенд почев од петка од 18 часова до недеље у 18 часова, те сваку другу суботу од 9 до 19 часова, за крсну славу тужиоца, његов рођендан, државним и верским празницима наизменично, те 15 дана за летњи распуст и 8 дана за зимски распуст, наизменично за дечји рођендан. Обавезан је тужилац да туженој на име трошкова спора исплати износ од 367.570,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 284/24 од 29.05.2024. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је делимично усвојена, делимично одбијена и пресуда Основног суда у Сремској Митровици П2 92/21 од 15.01.2024. године

преиначена у одбијајућем делу одлуке о одржавању личних контаката и у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је измењена одлука о одржавању личних контаката садржана у пресуди Основног суда у Сремској Митровици П2 453/15 од 17.06.2016. године, тако што ће се лични контакти између тужиоца и мал. ВВ одвијати сваки први и трећи викенд у месецу почев од петка од 18 часова до недеље до 18 часова, за крсну славу тужиоца, тужиочев рођендан, државним и верским празницима наизменично, 15 дана летњег распуста и 8 дана зимског распуста и наизменично за дечји рођендан, те се обавеза тужиоца на име трошкова поступка снижава на износ од 293.320,00 динара док се у преосталом побијаном а непреиначеном делу правноснажна пресуда потврђује. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, нити је учињена нека друга битна повреда поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом првостепеног суда П2 453/15 од 17.06.2016. године вршење родитељског права над малолетном ВВ која је рођена ...2014. године као заједничко дете странака, поверено је туженој као мајци. Тужилац као отац је обавезан да плаћа месечно допринос за издржавање детета од 10.000,00 динара. Уређен је начин виђања малолетног детета са оцем и то да се одвија сусрет сваког викенда суботом од 9 до 19 часова, средом у поподневним сатима од 15 до 19 часова, за Крсну славу оца, за очев рођендан, државним и верским празницима, други дан и наизменично дечји рођендан. Малолетна ВВ је рођена у брачној заједници родитеља. Једно време су породично живели у родитељској кући тужиоца у Од 2016. године тужена самостално врши родитељско право над малолетном ВВ и живи код своје мајке у Малолетна ВВ има кожно оболење псоријазу, иначе је здраво дете и уредно се развија. Похађа нижи разред основне школе у Тужилац је рођен 1989. године, а тужена 1992. године. Обоје имају завршену средњу школу. Тужена је запослена у приватној прехранбеној фирми и месечно зарађује око 41.000,00 динара. Њена мајка је пензионер и остварује примања од пензије. Кућа у којој живе је у њиховом породичном власништву. Тужилац је запослен у тепих сервису који воде његови родитељи у склопу породичне куће у Кућа у којој живе је у њиховом власништву. Са тужиоцем живе његови родитељи и брат са својим малолетним дететом.

Дана 24.03.2021. године тужилац је пријавио ПУ у Сремској Митровици да његова ташта ГГ трпи насиље од овде тужене, па су туженој изречене хитне мере привремено удаљење из стана и забрана контаката и приласка жртви насиља у трајању од 48 сати да би касније те мере биле продужене за период од додатних 30 дана. Тужилац је наредног дана 25.03.2021. године тужбом иницирао поступак у конкретној

парници тражећи измену одлуке о самосталном вршењу родитељског права. Тужбу заснива на наводима да се плаши за стање малолетне ВВ јер њена мајка не води адекватну бригу, занемарује потребе малолетног детета, не брине се о личној хигијени, а девојчица одраста у стресној атмосфери због насиља у породици ББ. У току поступка првостепени суд је донео решење о привременој мери П2 92/21 од 11.05.2021. године којим је одређено да до правноснажног окончања поступка тужилац самостално врши родитељско право над малолетном ћерком. Касније је то решење о привременој мери, од стране вишег суда укинато. За време трајања привремене мере малолетна ВВ је боравила код тужиоца, свога оца. Према извештају органа старатељства у Сремској Митровици 07.12.2021. године, утврђено је да је између тужене и њене мајке, које живе непрекидно у истом домаћинству, дошло до стабилизације односа. Кривични поступак који се води због насиља у породици против тужене није окончан. Тужена је пред органом старатељства изразила сумњу да ју је тужилац пријавио за насиље да би је дискредитовао као родитеља и преузео старатељство над малолетним дететом. Дечји диспансер у Сремској Митровици је утврдио да нису уочени знаци занемаривања или злостављања над малолетном ВВ од стране њене мајке. Непосредном опсервацијом малолетне ВВ са мајком, орган старатељства је утврдио да малолетна ВВ не осећа страх од мајке, да је мајци слободно прилазила, држала је за руку, била опуштена, комуникативна и насмејана, тако да је од стране службеника органа старатељства закључено да нису уочени знаци који би указивали на занемаривање или злостављање детета. Дана 28.05.2022. године тужилац је у ПУ Сремска Митровица пријавио тужену да је вршила физичко насиље над малолетним дететом. Обављен је разговор са малолетним дететом, па је утврђено да је иста комуникативна и процењено је да малолетно дете не осећа страх од мајке. Полицијски службеник је извршио негативну процену ризика и туженој нису изречене хитне мере у односу на малолетно дете. За време боравка малолетне ВВ код тужиоца, исти је на адекватан начин организовао бригу о малолетној ВВ. Такође је утврђено да тужена на адекватан начин организује бригу о малолетном детету и обезбеђује све потребне услове за задовољење њених потреба. Малолетна ВВ је ученица другог разреда основне школе у ..., постиже позитивне резултате и примерено владање у школи. Назначени орган је предложио да се контакт детета са родитељем које не врши родитељско право одвија на следећи начин: први, трећи и четврти викенд у месецу од петка у 18 часова до недеље у 19 часова, државне и верске празнике у пуном трајању наизменично, половину зимског распуста, два пута по 15 дана у току летњег распуста од 01.07. до 15.07. и од 15.08. до 20.08, дан крсне славе родитеља, на дан рођендана родитеља, дан рођендана детета наизменично. Мајка тужене ГГ је на записнику од 12.04.2021. године изјавила да је дала суду изјаву под притиском тужиоца да је тужена малтретира и оповргла да је тужена физички повредила.

При овако утврђеном чињеничном стању, првостепени суд је закључио да се нису стекли услови за измену одлуке о вршењу родитељског права, те је одбио тужбени захтев тужиоца за измену одлуке у том делу, као и у погледу измене одлуке о виђању детета са оцем по моделу који је предложио орган старатељства.

Другостепени суд је делимично прихватио овакву правну аргументацију првостепеног суда. Закључио је да је правилна одлука првостепеног суда у погледу захтева да се не усвоји захтев тужиоца да се вршење родитељског права повери њему као оцу, налазећи да је адекватније и да су бољи услови да малолетна ВВ остане и даље код мајке која ће вршити родитељско право. Међутим, у погледу уређења начина

одржавања личних односа тужиоца и малолетне ВВ другостепени суд није прихватио правну аргументацију првостепеног суда већ је одлуку у том делу преиначио и одлучио као у изреци другостепене пресуде. Закључио је да је у конкретном случају требало узети у обзир и узраст детета, потребе малолетне ВВ као и обавезе и права оба родитеља да са дететом слободно и непосредно проводе време у дане када нема школских обавеза, а што је у интересу малолетног детета. Закључио је да и отац и мајка као родитељи имају право да им се омогући да одређене дане викенда малолетна ВВ проводи са њима, због чега је уместо предложеног модела од стране органа старатељства закључио да је најадекватније да се виђање тужиоца са малолетном ВВ одвија по моделу како је одлучено у изреци, налазећи да је најбоље у интересу малолетног детета да може да борави код оца не три викенда месечно већ сваког првог и другог месеца, уз ноћење. Стога је преиначио одлуку у том делу.

По оцени Врховног суда, другостепени суд је на утврђено чињенично стање правилно применио материјално право.

Према одредби члана 6. Породичног закона прописано је да свако је дужан да се руководи интересом детета у свим активностима које се тичу детета.

Према члану 266. истог закона прописано је да у спору за вршење односно лишење родитељског права суд је увек дужан да се руководи најбољим интересом детета. Чињеница је да ранијом пресудом нижестепеног суда П2 453/15 од 17.06.2016. године одређено да се вршење родитељског права поверава мајци овде туженој, а уређен је начин одржавања личних односа. Правилно је другостепени суд закључио да је и од стране првостепеног суда правилно оцењено да вршење родитељског права над малолетном ВВ и даље треба да буде поверено мајци овде туженој и да се нису стекли услови који би оправдали измену одлуке првостепеног суда од 17.06.2016. године ради измене ко ће самостално вршити родитељско право над малолетном ВВ. Разлоге које су у том делу дали нижестепени судови прихвата и Врховни суд. Правилно је другостепени суд закључио да је у интересу малолетне ВВ да с обзиром на њен узраст, јер је иста напунила већи број година од 2016. године када је био уређен начин виђања тужиоца као оца са малолетном ВВ, да је у интересу малолетне ВВ да одржава чешће контакте са својим оцем и да је оправдано да малолетна ВВ одређено време у дане викенда може и да преспава код свог оца, те да је целисходније да се изврши измена назначене одлуке првостепеног суда у погледу другачијег уређења односа виђања између тужиоца и малолетне ВВ. При томе је другостепени суд имао у виду и извештај органа старатељства из Сремске Митровице али је узимајући у обзир све друге околности правилно определио и уредио начин одржавања личних контаката тужиоца са малолетном ВВ.

Наводима ревизије не доводи се у сумњу правилност другостепене одлуке. Ово из разлога што суд приликом доношења одлуке када је у питању интерес малолетне деце је у обавези да се руководи њиховим најбољим интересима. У овом случају другостепени суд је правилно оценио да је потребно изменити начин одржавања односа између тужиоца и малолетне ВВ, па је прихватио делимично предлог органа старатељства у погледу уређења одржавања тих личних односа. Неприхватљиви су наводи ревизије да нижестепени судови нису водили рачуна да је у интересу малолетне ВВ да се вршење родитељског права повери овде тужиоцу, с обзиром да је тужена била пријављена за вршење насиља у породици над својом мајком, да је у извесном смислу

малтретирали и малолетну ВВ, јер ти наводи нису поткрепљени адекватним доказима. Из извештаја органа старатељства у Сремској Митровици, а и извештаја предшколске установе где је малолетна ВВ похађала школу и извештаја Дечјег диспанзера у Сремској Митровици произлази да нису уочени знаци занемаривања или злостављања над малолетном ВВ. Малолетна ВВ не осећа страх од своје мајке, слободно јој је прилазила, држала је за руку, била је опуштена, комуникативна и насмејана. Не могу се прихватити као основани ни наводи да је тужена осуђена за кривично дело насиље у породици, јер уз ревизију таква одлука која указује на тачност тих података није приложена.

Имајући у виду изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић